

LYCOPERDON.

Peridio caulescente vertice demum rupto, squamis verrucosis ut plurimum spinulosis obtecto.

1. *Lycoperdon Bovista*: magnum, subrotundum, pallescente albidum, subtus plicatum, squamis latiusculis oblitum.

Lycoperdon maximum. Schaff. fung. bav. tab. CXCI.

Hab. in collibus graminosis, æstatis fine.

Desc. Caulis brevis confluens receptaculum vero crassum efficit. *Peridium* obconicum obtusum 4 — 5. unc. fere latum, primo album demum ex fuligineo cinerascens, in statu decrepito superne ad dimidium perditur, & ejus pars infera pulvere filisque orbata concava remanet: margine lacero, hoc in statu *Pezizæ* cuidam non abfimilis. *Substantia* interna pro more hujus generis primo carnosâ demum pulposa, tandem pulverulenta, colore virescens. *Squamæ* sparssæ, rimosæ, ad tactum molles, demum evanescent.

2. *Lycoperdon perlatum*: cespitosum, umbonatum, albidum; caule longiusculo subcylindrico; squamulis rotundis compactis in mucronem porrectis.

β. *Lycoperdon proteus birtum* Bull. champ. pl. Tab. 340. & 475. A — M.

β. *Lycop. nigrescens*, squamulis nigrescentibus, in *Römers Bot. Mag.* tom. I. p. 87.

Desc. Caulis nunc obconicus nunc cylindricus. *Peridium* subrotundum primo album demum fordide pallidum. *Squamæ* concolores in β. nigrescunt, confertæ basi globosæ apice aculeiformes, maturis in fungis sæpe decidunt, tunc earum loco maculæ stellæformes observantur, hinc cavendum ne individuum tali modo inventum pro diversâ venditemus specie.